

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 298 ■ 21 Eylül 2007 ■ 1 YTL

Bozulacak çok ezber var

Yerel seçimlere hazır olalım

Özgürlükçü ve demokratik bir anayasa!



ASF'den küresel eylem kararı

Avrupa Sosyal Forumu 5. hazırlık toplantısı İsveç'in başkenti Stockholm'de toplandı. 26 Ocak 2008 neoliberal politikalara, savaşa, cinsiyetçiliğe, ırkçılığa karşı küresel eylem günü olarak ilan edildi. ASF'nin bir başka kararı ise İran'a dönük emperyalist saldırıya karşı mücadele. İran'a yönelik bir ABD saldırısı gerçekleşirse o günün akşamı saat 18.00'de sokaklara çıkmak kararlaştırıldı.



Başörtüsüne özgürlük!

22 Temmuz seçimleri öncesinde darbe yanlısı mitinglere destek veren YÖK sessizliğini anayasa tartışmasında bozdu. Başörtülü öğrencilerin eğitim kurumlarına serbestçe girişinin engellenmesi için rektörler komitesi toplandı. AKP ise başörtüsü sorununu fazlaca ileri sürmek istemiyor. Ancak ortada büyük bir haksızlık var. Başörtüsü, giyim kuşam özgürlüğüne devlet karışmamalı.

satıcınızdan isteyin



**MİLLİYETÇİLİĞİN
EZBERİNİ
BOZDUK**

- Yeni, farklı bir hareket inşa ediyoruz
- Örgütsüz derken
- Seçimler ve antikapitalist hareket
- Yeni bir hareket, yeni bir alternatif
- Kadınlar harekette, hareket sokakta
- İklim değişimi ve sınıf çatışması
- Elvis Presley: Beklenmeyen bir asi
- Osman Sembene'nin ardından
- Lübnan'dan mektup var
- Yeni liberal cehenneme hoşgeldiniz
- Neden fotoğraf çekiyoruz?
- Behiç Bey'in bahtsızlığı



Emekli-Sen kapatılmak isteniyor

1995 yılında 149 emeklinin öncülüğünde kurulan Emekli-Sen "yasal değil" gerekçeyle kapatılmak isteniyor. Gerekçe ise anayasanın ilgili 51. maddesinde emeklilerden bahsedilmemiş olması. Halbuki Emekli-Sen evrensel hukuk belgelerinin teminatı altındadır, anayasanın 90. maddesine göre kurulmuştur. Bu sözleşmeler uyarınca sendika hakkı bir insan hakkı olarak ayrımsız herkese tanınmıştır. Bu belgelerin yok sayılması ve anayasanın 51. maddesine göre karar verilmesi hukuka aykırıdır. Çoğunluğu emekli olduğu halde çalışmak zorunda kalan emeklilerin sesleri kısılmamalı, örgütlenmeleri engellenmemelidir.

Bursa'yı saran frengi değil homofobi

Bursa'da Gökkuşluğu LGBTT Derneği üyelerine dönük polis operasyonu, eşcinselleri "suçlu" ve "hastalıklı" gösterme kampanyasına dönüştürüldü. Frengi (cinsel ilişki yoluyla bulaşan zührevi bir hastalık) hastalığı taşıdıkları ileri sürülen travestiler şahsında tüm eşcinsellerin haklarını ayaklar altına almaya dönük olan bu saldırıya sesiz kalınmaz.

Homofobi ve trans-fobinin tarihsel argümanlarından biridir eşcinselliğin hastalıkla özdeş olduğu. Nitekim 1980'ler boyunca AIDS'in bir eşcinsel hastalığı olduğu yanlış görüşleri egemen sınıf tarafından yaygınlaştırıldı. Oysa ne AIDS ne de bir başkası travestilere ve eşcinsellere özgü bir hastalık yok.

Gökkuşluğu Derneği'nin yapmak istediği yürüyüş, Bursalı faşistler tarafından engellendiğinden bu yana Bursa'yı saran travestilerin hastalığı değil, nefret ve eşcinsel düşmanlığı.

Yeni anayasa taslağı:

Gerici bir hamle mi?

Yeni anayasa için AKP tarafından hazırlanan taslak, darbe yasalarının devamından yana olan ve demokratikleşmeyi engellemek isteyen kesimler tarafından topa tutuluyor.

2007 yılı boyunca darbelerin yasalarına dayanarak Türkiye'yi krize sürüklemeyi başaran ve darbe yanlılarına hukuki zemin hazırlayan emekli cumhuriyet başsavcısı Sabir Kanadoğlu'na göre siyasetçiler, yani sivil hükümetler anayasa hazırlayamaz. Kanadoğlu öncekiler gibi bu işi sadece askerlerin ve onların tayin ettiği bürokratların yapabileceğini söylüyor. Eğer

söz konusu olan demokratikleşme ise bunu ancak sivil bir hükümet yapabilir, seçimle (yüzde 47 oy alarak) iş başına gelmiş AKP'nin yeni anayasa girişimi meşrudur.

Darbeler demokrasinin d'sine karşı

Seçim öncesi "laiklik ve cumhuriyet elden gidiyor" yalanıyla toplumun suni bir gündemle bölünme çabası, şimdi yeni anayasa için devreye sokuldu. Asker-sivil bürokrasinin "değiştirilemez olanı değiştiriyorlar" feryatları gerçeğe dayanmıyor. AKP, anayasadan ne

cumhuriyeti, ne laikliği çıkartıyor. Anayasanın ilk dört maddesinde tanımlanan Türkiye Cumhuriyeti'nin özellikleri yeni anayasa taslağında da aynı.

Öte yandan yeni anayasa taslağı sınıf egemenliğini, patronlardan yana yasaları da kaldırmıyor. Küresel sermayeyle tam bir bütünleşme için siyasal alanının yeni anayasa taslağında da aynı. Öte yandan yeni anayasa taslağı sınıf egemenliğini, patronlardan yana yasaları da kaldırmıyor. Küresel sermayeyle tam bir bütünleşme için siyasal alanının yeni anayasa taslağında da aynı. Öte yandan yeni anayasa taslağı sınıf egemenliğini, patronlardan yana yasaları da kaldırmıyor. Küresel sermayeyle tam bir bütünleşme için siyasal alanının yeni anayasa taslağında da aynı.

samli olarak savunulmuş talepler ya da zaten çoktan atılması gereken adımlar:

- Vatandaşlık tanımının Türk olmayanları rencide etmeyecek bir şekilde tanımlanmaya çalışılması.
- Siyasilerin askeriler üzerinde denetime sahip olması.
- Cumhurbaşkanı'nın yetkilerinin kısıtlanması.
- Laikliğin inanç özgürlüğünü kapsayacak ve resmi din politikasını geri geçecek şekilde yeniden yazılması.

Darbe yasalarını savunular emekçilerin lehine düzenlemelere saldırıyor. Yeni-liberal yasalara ise ses çıkartmıyor.

Bütün patronlar aynı şeyi söyler

KESK'e bağlı Tüm Bel-Sen, Tez Koop-İş'e üye oldukları gerekçesiyle 8 çalışanı işten çıkardı. Bu kararı protesto eden 3 işçi Tüm Bel-Sen önünde oturma eylemine başladı.

Tez Koop-İş sendikası Tüm Bel - Sen'in sendika

karşıtı tutumunu eleştirdi. Tüm Bel-Sen Ankara 1 No'lu Şube yöneticisi Yusuf Şenol'un durumu anlatan sözleri işten çıkartılan herkes için çok tanıdık:

"Biz bu örgütün kapanmamasını sağlamak için

elimizden geleni yapıyoruz ve böyle bir durumda bu işten çıkarılmalar yapıldı. ...Sendikal örgütlülükle yapılması gereken şeyler, hukuki şeyler, sürgün - ceza davaları açılmasını, eği-tim yapılmasını, sadece şube kiralari ve çalışan-

ların paraları ödensin istiyorlar, ama bu sendikal örgütlülük değil. Bu mücadele etmek demek değildir ve biz bunu kabul edemeyiz."

Tüm Bel-Sen'in işten attığı çalışanlar eylemlerini sürdürmekte kararlı.

İklim değişiyor

Hayata fiyat etiketi koyamazsın

2 derecelik ısı artışının dünya için bir felaket olacağını anlatan bilimsel raporlara her gün bir yenisi ekleniyor. Ortak tespit küresel iklim değişikliğinin ön görülenden çok hızlı bir şekilde geliştiği. Yeni-liberalizmin yön verdiği dünyada küresel ısınma milyarlar için ölüm tehdidi demek.

Kuzey Buz Denizi hızla eriyor: Erime sonucu buzulların bulunduğu alan, uydudan ölçüm yapılabildiği 1978'den bu yana en alt seviyeye indi. Tarihsel olarak geçişin mümkün olmadığı "Kuzey Buz Denizi Kuzey Batı Geçişi" adlı rota buzulların erimesi sonucu Avrupa-Asya, Atlas-Pasifik okyanuslarına geçiş açıldı. Bölgedeki buzullar 3 milyon kilometre gibi çok düşük bir alana indi. Daha önce 4 milyon kilometre olarak ölçülen alandan 1 milyonluk kayıp beklenenden çok daha fazla. Bazı bilimciler 2040 yılına kadar Kuzey Buz Denizi'nde hiç buz kalmayacağını tahmin ediyor.

Afrika'da aşırı yağış öldürdü: Aşırı yağış sonucu selderden dolayı yaz boyunca 243 kişi yaşamını



yitirdi. Seller 17 Afrika ülkesinden 1 milyon insanın yaşamını etkiledi. Uganda'da 150 bin kişi evsiz kalırken, tarım alanlarının, yolların sel altında kalması sonucu 400 bin kişi geçim kaynaklarını yitirdi. 150 bin kişi evsiz kaldığı Gana'yı, acil yardım isteyen diğer Afrika ülkeleri izliyor.

Salgın hastalıklar kapıda: BM, Afrika'da salgın hastalık olasılığına karşı acilen harekete geçilmesi çağrısı yapıyor. Kongo'da

baş gösteren ebola salgını teslim edilen sağlık sistemi, bizzat hastalık yayıyor. Peru'da 40'a kan bankası kapatıldı, buralardan kan nakli yapan en az 4 kişiye HIV (AIDS) bulaştı. Ülkedeki toplam 240 merkez in kapsamlı kontrolden geçirildiği Peru'da halk hastanelere gitmiyor. Rutin bir sağlık operasyonu sırasında HIV virüsü bulaşan dört çocuk annesi Judith Riviera sözleri durumu özetliyor: "Derler ya, olan oldu ve hayata fiyat etiketi koyamıyorsunuz."

HIV, Peru'da kan bankalarında: Özelleştirilen ve piyasanın insafına

Her okula bir polis amiri

Çocuklara polis baskısı artarak devam ediyor. Eskişehir Emniyet Müdürlüğü'nün aldığı önlemler pes dedirtecek cinsten.

Eskişehir Emniyet Müdürlüğü, yeni eğitim ve öğretim döneminde ruhsal, fiziksel ve cinsel istismarı önlemek amacıyla 44 lise ve dengi okulda sorumlu birer amir, toplam 151 okulda 50 resmi ve sivil ekip görevlendirdi. Emniyet Müdürü Savaş Yücel, okul yönetimleriyle işbirliği içinde olacaklarını söyleyerek "çocuklara yönelik şiddet hareketleri, kötü alışkanlıklar, çocuklar ile gençleri suçta iten faktörlerin varlığı, cinsel ve fiziksel istismar bu konuda biz kolluk güçlerini diğer kamu kurumları ve sivil toplum kuruluşlarıyla koordineli çalışmayı zorunlu kılmaktadır" dedi.



Gökçek doğal gazı özelleştiriyor

Ankara'yı susuz bırakan belediye başkanı Melih Gökçek, Başkent Doğalgaz AŞ'yi (eski EGO) satmaya hazırlanıyor. Botaş'tan doğal gaz alan ancak parasını ödemeyen, Ankaralıları yüksek faturayla sattığı doğal gaz gelirleriyle kasasını dolduran Gökçek, Başkent Doğalgaz'ın satışından 3 milyar dolarlık gelir beklediğini açıkladı.

Özel sektöre henüz devredilmeden özelleştirme politikalarının acımasızca uygulandığı doğal gaz satışı Ankaralıların tepkisini çekmişti. Her ay zamlı satışlar, yüksek faturalar şehirde yaşayanları bıktırmıştı. Satış sonrası bu kez özel bir şirketin eline geçecek olan doğal gaz daha fazla ekonomik mağduriyet getirecek.

1 milyondan fazla aboneli olan EGO fazlasıyla kârlı bir kurum ve şimdi özel şirketlerin talanına açılıyor.

İran

Saldırı olasılığı artıyor

Irak ve Afganistan'da hergeçen gün biraz daha sıkışan ABD İran'a saldırmak için hergün yeni bir adım daha atıyor. Kimi yorumcular Bush'un İran'a saldırmasını mantıksız buluyor ve bu nedenle pek ihtimal vermiyor ama Bush tam da bu nedenle İran'a saldırmaya hazırlanıyor. Onun yaptıkları hiçbir zaman mantıklı değil.

Irak'ta giderek daha ağır bir yenilginin içine gömülen Bush ve çetesi çözümünü İran'da arıyor.

Anayasa

Özgürlükçü ve eşitlikçi bir anayasa istiyoruz

AKP'nin anayasa önerisi giderek belirginleşmeye başladı. Laik bürokrasi ve Cumhuriyet gazetesi derhal tutum aldı. Solda da bu tutuma yakın söylemler var. Kimi solcular yeni anayasaya karşı tutum alacaklar. Böyle yapanlar 12 Eylül rejimine onay verecekler. Darbelere onay verecekler.

Şimdiden devletin gardiyanları bu meclisin Anayasa yapamayacağını söylüyor. Çünkü kurucu bir meclis olmadığı iddia ediliyor. Kurucu meclis arayanlar darbe bekliyor. Bu çok açık.

Darbe olacak. generaller seçilmiş parlamentoyu dağıtacaklar, yerine kendi insanlarını atayacaklar ve sonra anayasa hazırlayacaklar. Laik bürokrasi ve ne yazık ki kimi sol gruplar bunu istiyor ve savunuyor.

Hürriyet gazetesi

Gene darbe tehdidi

F. ALOĞLU

Hürriyet gazetesinde Ertuğrul Özkök gene tehdit ediyor: darbe olabilir. Ertuğrul Özkök dini bir despotizmin kapıda beklediğini ve her an topluma ve bütün Türkiye'ye hakim olabileceğini söylüyor. Özkök'ün verisi ise bir şehirler arası otobüste bazı yolcuların namaz kılmak için otobüsün mola vermesini istemeleri!

Bu muazzam tehlikeli örnekten yola çıkarak Özkök bunun bir dini despotizm olduğunu ileri sürüyor ve "O despotizm çoğumuzu askerden çok korkutuyor. Hepimiz hissediyoruz ki, askerinkinde hapis var, ama ötekinde cinayet... Biri geliyor ve sonra kendi isteğiyle

gidiyor. Öteki gelirse bir daha gitmeyecek." diyor.

Gerçekten de bugünlerde askeri diktatörlük altında hapis yatmış, işkence görmüş bir kısım insan dahi askeri darbeyi şeriate tercih ettiğini söylüyor.

Öncelikle şunu vurgulamak gerekir; ne darbeyi ne de şeriatı tercih etmek zorundayız. Biri diğerinin alternatifi değildir. Ne var ki "ne darbe ne şeriat" dendiği gibi darbeyi bir şeriat tehlikesi varmış gibi darbeye yol açıyor.

Özkök'ün de yaptığının bir farkı yok. İki kişi otobüsü namaz kılmak için durdurdu diye şeriat tehlikesi anlatıyor ve ardından daha az tehlikeli gördüğü için darbeyi tercih edelim diyor.

Özkök ve benzerleri yanılıyor. Darbe sadece hapse atmıyor, binlerce ve binlerce insanı katlediyor. 12 Eylül'ün, 12 Mart'ın cinayetlerini ne çabuk unuttunuz.

Hapishanelerde, sokaklarda, işkencehanelerde ölenleri, idam edilenleri ne çabuk unuttunuz.

Solda durup "ne darbe ne şeriat" diyenler de Hürriyet'ten Ertuğrul Özkök'te aslında aynı şeyi yapıyorlar. Darbe kışkırtıyorlar. Onların asıl sorunu ise şeriat değil. 27 Nisan Genel Kurmay bildirisinin açıkça düşman ilan ettiği "Ne mutlu Türküm" demeyenler "ne darbe ne şeriat" diyenlerin de, Ertuğrul Özkök'ün de asıl sorunu.

Bugün ayırdedici çizgi buradan geçiyor.

Sol tartışıyor

Çok eski bir ayrışmanın güncel konumlanması

Yusuf BULUT

Birgün'de yayınlanan Sol Tartışıyor başlıklı röportaj dizisinde söylenenler üzerine söylenecek çok şey var.

Bir kaç istisna dışında kendileri ile konuşulanların çoğunluğu yükselen yeni sola saldırıyor. Akla gelen herşey söyleniyor. Belli ki eski, muhafazakar solda büyük bir telaş var.

Yeni yükselen harekete karşı en önemli eleştirilerden birisi de "köksüz" oluşu. Çünkü yeni sol 1970'lerden bugüne devam etmeye çalışan ve tam da bu

nedenle eski ve muhafazakar olan soldan kopuyor. Muhafazakar sol ise yeniyi "köksüzlük" suçluyor.

Ancak yanılıyorlar. Yeni sol köksüz değil, tam tersine ucu çok derinlere giden köklere sahip.

Bir tarafta sosyalizmi işçi ve emekçilerin kendilerini devlet olarak örgütlemesi olarak gören ve dolayısıyla aşağıdan sosyalizmi savunanlar var, diğer tarafta ise sosyalizmi kendi partilerinin ve dolayısıyla kendilerinin iktidarı olarak görenler var.

Ayrışma ve mücadelenin merkezinde

tam da bu sorun var ve bu sorunda alınan tutumlar yenisine eğil, çok eski. Marksistlerle anarşistler, enternasyonalistlerle savaş yanlısı milliyetçi sosyal demokratlar, 2. Enternasyonal 3. Enternasyonal, troçkistlerle stalinistler arasındaki ayrımlar hep bu tartışmanın üzerine şekillendi. Bugün de Türkiye'de tam da bu ayrışmayı yaşıyoruz.

Bu nedenle ayrışma tarzı içinde eğer zaman olduğu gibi muhafazakarlarla devrimci marksistler arasında yaşanmaktadır.

1 Ekim'de



Hrant'ın katilleri yargılanıyor Orada olacağız!

İrkçılığa ve Milliyetçiliğe
DurDe!

YENİ BİR DÜNYAYI ŞEKİLLENDİRMEK İÇİN

Marksizm 2007

Her yıl DSİP tarafından evsahipliği yapılan Marksizm 2007 bu sene 26-29 Ekim tarihleri arasında İstanbul'da yapılacak.

Bu sene Marksizm'de 15 konu tartışılacak. Tartışmalara katılacağı şimdiden belli olan konuşmacılar arasında gazeteci yazar Mete Çubukçu ve Metin Yeğin, Tabibler Odası Başkanı Gencay Gürsoy, Greenpeace'den Hilal Atıcı, Arat Dink, Baskın Oran, Ufuk Uras var.

Marksizmde tartışılacak konular

- Yeni liberalizme, savaşa küresel direniş
- Venezuela: Devrim de devrim?
- Rusya'da sosyalizm neden yenildi
- Otonomculuk, anarşizm ve sosyalizm
- Kürt sorununa nasıl bir çözüm
- Sosyalizm ve milliyetçilik

- Devrim nasıl birşey olacak?
- Aileden işe kadının kurtuluşu
- Özgürlüğün sineması
- Küresel ısınmayı durdur, dünyayı değiştir
- Şeriat, Türkiye ve laiklik
- İrkçılık ve milliyetçiliği nasıl durduracağız?
- Kapitalizm neden yeni liberal oldu?
- Yeni solun yükselişi
- Yeni bir dünyayı şekillendirmek

26-29 Ekim
2007

Taxim Hill Hotel
Taksim - İstanbul

4 günlük tartışma
toplantıları dizisi



Die Linke: Almanya'da yeni sol parti

Yeni sol nasıl bir yol izleyeceğini tartışıyoruz. Dünyada ise benzer tartışmalar sürerken bir çok deneyde gerçekleşiyor. Almanya'daki Die Linke (Sol Parti) bunlardan biri. Die Linke, Batı Almanya'nın çeşitli sol güçleri ve aktivistlerinin partisi WAG'la Doğu Almanya komünist partisinin yenilenmiş hali olan PDS'nin birleşmesiyle oluştu.

Katıldığı ilk seçimden 3. parti olarak çıktı ve meclise 54 milletvekili soktu. Die Linke seçim kampanyası sırasında inşa edildi, ittifak kuran güçler birlikte çalışma deneyimi kalıcı bir mücadele birliğine çevrildi. Her iki parti 25-25 Mart'ta yaptıkları kurultaylarda "Programatik köşetaşları" adlı ortak tasarımı kabul ettiler, bu metin Die Linke'nin kuruluş metni olarak ilan edildi.

Die Linke kendisini nasıl tanımlıyor? "Birlikte, Almanya'da şimdiye kadar olamayan - solu birleştiren demokratik ve sosyal, feminist ve antiataerik, açık çoğulcu, tartışmacı ve hoşgörülü, antifaşist ve tutarlı bir barış politikası savunan bir partiyi oluşturmak istiyoruz. Biz, dünyanın her tarafında "başka bir dünya mümkün" diyerek mücadele eden hareketlerin parçasıyız."

Yeni partiyi kuranlar farklı geleneklerden geliyor. Doğu Almanya'nın eski yönetici stalinist partisinin devamı olan PDS, enternasyonalist sosyalistler, aktivistler, sendikacılar nasıl bir arada duruyor? "Tarihten öğrendik, farklı düşünenlerin düşüncelerine saygı kurtuluşun ön koşuludur. Her türlü diktatörlüğü reddediyor ve stalinizmi, sosyalizmin kötüye kullanılması olarak görüp reddediyoruz. Özgürlük ve eşitlik, sosyalizm ve demokrasi, insan hakları ve adalet ayrılmaz bir bütündür."

Die Linke'nin tüm

unsurlarını birleştiren ortak mücadele alanı yeni-liberalizme karşı direniş. Programatik metinde yeni-liberalizme karşı direniş demokratikleşmeyle birlikte ele alınıyor ve partinin hedefleri bu zeminde tanımlanıyor: Sosyal güvenliğin kamusal ve demokratik bir duruma getirilmesi, asgari ücretin yükseltilmesi, çalışma sürelerinin azaltılması, tüm çalışanların eşit haklara sahip olması, özelleştirmeye son verilmesi, adil vergi politikası, yeni nükleer santrallerin yapılmaması, sosyal ve ekolojik ulaşım politikası.

Cinsel ayrımcılığa karşı mücadele ve çevresel yıkımı engelleme politikaları da Die Linke'nin bayrağına yazdığı diğer talepler. Dış politikada barış siyasetini öne çıkaran yeni parti, Avrupa Birliği'nin de değişmesi ve sosyal politikaların AB'ye yön vermesi gerektiğini savunuyor:

"Almanya ve Avrupa'nın dış politikaları barış politikaları haline dönüştürülmelidir... Biz, savaşa karşı mücadele ediyor ve Alman dış politikasının militaristleşmesini reddediyoruz. Federal ordu yurtdışında askeri müdahalelere gönderilmemelidir... NATO ve benzeri askeri ittifakları aşmak istiyoruz."

Die Linke, geniş kesimlerle yeni-liberalizme karşı mücadelede birleşmek istiyor ve ittifak öneriyor: "Yeni-liberalizme karşı ittifak: Yeni-liberal saldırıyı geri püskürtmek, ancak toplum içerisinde geniş bir ittifak ve bir yön değişimi için politik bir birleşme hareketi oluşturulabilirse olanaklı olacaktır. Biz, çalışanların Almanya ve Avrupa ile uluslar arası çıkarlarından hareket etmekteyiz."

Türkiye'de yeni sayfa açmak isteyen bizler gerek Die Linke'nin gerekse dünyanın başka yerlerindeki deneylere gözümüzü dikmek zorundayız.

(Die Linke'nin Programatik Köşetaşları adlı bildirisinin tamamını ve başka haberlerini bu adresten okuyabilirsiniz: http://www.kozmopolit.com/2007/thema/t_hema.html)



Yerel seçimlerde 1 milyon oy!

Yerel seçimler normal olarak 2009 Mart ayında yapılacak. Ne var ki 22 Temmuz seçimlerinde % 47 oranında oy alan AKP o günden bugüne kamuoyu araştırmalarına göre oyunu artırmakta. Bu nedenle yerel seçimlerin erkene alınması ve Mart 2008'de yapılması olasılığı var.

Bu durumda normal koşullarda yapılacak seçimlere 17-18, erken yerel seçimlere ise 5-6 ay süre var. Her iki durumda da acele etmek gerekir.

Genel seçimlerde Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyaları yerel seçimlere nasıl katılınması gerektiğini gösterdi.

Herşeyden önce adaylar ve onların etrafında örgütlenecek olan kampanyanın niteliği çok önemli. Gerekli olan eski, milliyetçi, muhafazakar solun birliği değil, tam tersine özgürlükçü, devrimci, antikapitalist solun birliğini kurmak.

Baskın Oran ve Ufuk Uras bu tür kampanyalarla başarıya ulaştı. Diğer bölgelerde ise Bin Umud

Kampanyaları'nın desteğini alan Türk adaylar ne yazık ki Kürt oylarının bile azalmasına neden oldu.

Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyaları emekçilere yeni bir umut verirken diğer kampanyaların adayları emekçilere geleneksel olanın dışında hiçbir umut veremedi.

Bir tarafta Ermeni sorununu dillendirmenin sakıncalarını anlatan, "bu memleket bizimdir" teranesi tutturmuş olan milliyetçi-muhafazakar sol, diğer tarafta ise özgürlükçü antikapitalist sol.

Bizim tercihimiz ikincisi. Şimdiden yerel seçimler için yapılacak çok iş var. Acilen bir yerel seçim kampanyası programı oluşturulmalı.

Adayların saptanması için demokratik mekanizmalar kurulmalı.

Hedefler saptanmalı. Yerel seçim örgütlenmeleri kurulmaya başlanmalı.

Bütün bu hazırlıklara derhal başlanmadığı takdirde bir erken seçim bizi hazırlıksız yakalayacaktır.

Oysa Baskın Oran ve Ufuk Uras etrafında oluş-

muş örgütlenmeler var. Bunları hızla yerel seçimlere uyarlamak mümkün. Bu kampanyalarda binlerce aktivist görev almıştı. Bu aktivistlerin yerel seçimlere de katılacağı açıktır.

Öte yandan bütün Türkiye genel seçimler boyunca Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyalarını izledi. Onlara baktı.

Bu nedenle bütün ülke çapında aynı türden kampanyalar yapacak aktivistlerin olduğunu kabul etmek mümkün.

Yerel seçimlerde 1 milyon oy almak mümkün. Bir milyon oy önemli bir moral eşiktir.

Yerel seçimlerde küçük de olsa çeşitli belediyeleri kazanmak mümkün. Bu da önemli bir eşiktir.

Yerel seçim için yapılacak olan kampanya mutlaka sürmekte olan sayısız kampanya ile birlikte yürümelidir. Nükleer enerjiye, küresel ısınmaya, savaşa karşı süren kampanyalarla su için, sağlık hakları için kampanyalar, yerel seçim kampanyası ile içiçe sürebilir.

Küresel ısınmaya ve nükleer santrallere karşı

8AA'yı birlikte inşa edelim!

KEG, herkesi 8 Aralık'ta Ankara'ya çağırıyor. 8 Aralık'ta Endonezya'nın Bali adasında toplanacak iklim konferansı sırasında dünyanın bütün sokakları sera gazı salımının azaltılması, Kyoto Protokolü'nün imzalanması ve küresel iklim değişikliğine karşı önlem almaları için hükümetlere seslenecek. Şimdilik 61 ülkedeki kampanyalar eylem kararı aldı, bu sayı tarih yaklaştıkça artacak.

KEG, diğer antikapitalist ve savaş karşıtı kampanyalar gibi uluslar arası temelde örgütleniyor.

Türkiye gibi darbe gün-demleriyle içe kapatılmak istenen bir coğrafyada muhalefetin gelişmesinin tek yolu da bu.

Küresel ısınma tüm insanlığın ortak sorunu. Ancak küresel kapitalizmde yaşanan her sorun tek bir ülkeye, tek bir kente ait değil.

Yeni sol, sosyal hareketlerin, kampanyaların, tek bir başlık altında mücadele veren organizasyonları kapsadığı oranda güçlenecek. Kapitalizmin yarattığı sorunlara karşı ayrı ayrı mücadele yürütenleri birleştirecek bir

siyasal hat oluşturulabilirse gerçek bir alternatif haline gelebilecek.

KEG, bu yüzden Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyalarına bütün gücüyle katıldı. Seçim dönemi boyunca küresel ısınmaya, nükleer enerjiye dikkat çekti ve 8 Aralık eylemine çağrı yaptı.

8AA için kolları sıvayalım. Hükümete Kyoto'yu imzalaması için güçlü bir baskı oluşturabilmek, bir çok mücadelenin de önünü açacaktır.

Yeni solun kitleselleşme olanakları böyle mücadelelerde saklı.

Anayasa
seçimle
küresel ısınma
ve nükleer
santralle

Sokakağa, mücadeleye



ve yerel
er için,
sınmaya
ikleer
ere karşı



Anayasa tartışmasına soldan katılmak

Kendisini Türkiye'nin sahibi olarak gören sivil-asker bürokratlar ilk defa, yeni bir anayasa yapılırken devre dışı kaldılar. Seçilmiş, muhafazakâr-demokrat AKP, ele geçirdiği erki, demokratikleşme yönünde kullanmak istiyor.

Siyasal ve toplumsal yapıda böylesi bir değişim olmasa, kimsenin 25 yıldır hüküm süren, 12 Eylül Anayasası'na el atmaya niyeti olmayacaktı.

Anayasa taslağının her şeyden önce, demokrasi yönünde önemli bir adım olduğunu görmek gerekir. Taslağın sonuna eklenen, 'Yenilikler' bölümünde, "Otoriter ve devletçi felsefenin izlerini taşıyan 1982 Anayasasının Başlangıç kısmı tümüyle terk edilmiştir... İnsan hakları, hukukun üstünlüğü, demokrasi, laiklik ve

çoğulculuk gibi evrensel değerlere vurgu yapılmış; Atatürk'ün çağdaş uygarlık hedefi ile ebedî barış ideâline olan bağlılık ifade edilmiştir" açıklaması, taslağın genel çizgisi hakkında yeterince fikir veriyor. Buna rağmen, taslağın ilk hali epeyi eleştiriye ve düzeltmeye muhtaç.

Öte yandan, AKP'nin demokratik açılımlarının, onun emekçilerden yana olmasından değil, küreselleşen dünyaya uyum sağlamak istemesinden olduğunu biliyoruz. Yeni anayasa konusuna bu perspektiften bakarsak, bizi 1920'lerde tutmaya çalışan "ya bizdensin ya da düşman" diyen ceberrutluğa darbe vuran her tür girişimi var gücümüzle desteklemeliyiz ama bir yandan da, AKP'nin demokratik açılımlarını, neoliberal

karacterinin belirleyeceğini göz önünde bulundurmalıyız. Bu nedenle, anayasa taslağının demokratik örgütler ve aydınlar tarafından iyi irdelenerek, elden geldiğince müdahil olunması çok önemli. AKP taslağının üç ay sonra, düzeltmeler yapıp, Meclis'e sunulması bekleniyor. Bu süreyi iyi değerlendirmeliyiz.

Sol en temel taleplerini hızla formüle ederek yeni anayasa taslağının tartışılması sürecinde sokakta olmalıdır. Taleplerimizi en geniş yığınlarla iletmek ve bu talepleri yaygınlaştırmak önemli.

Öte yandan, yaygın bir anayasa kampanyası seçimlerde Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyalarında bir araya gelen güçleri birkez daha birleştirecek ve örgütleyecektir.

Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyaları birleşmelidir

İki yakamız bir araya gelsin!

İstanbul 1. ve 2. bölgede yürütülen seçim kampanyası, İstanbul sokaklarında sol sesi hissettirmekle kalmadı. Tüm Türkiye'yi belirledi. Seçim dönemi boyunca ayrı yürüten bu iki kampanya artık birleşmek zorunda.

Kampanyalar ayrı olsa da her iki aday toplum tarafından aynı yerde görüldü. Baskın Oran kampanyasının ileri sürdüğü talepler ve radikalizmi Ufuk Uras'a güç kattı. İstanbul 1. Bölge'de seçim kampanyasına katılan aktivistlerin büyük bölümü Baskın Oran'ı da destekledi ve 'neden birlikte değiliz' sorusunu en az bir kez sordu. DSİP, tepede birleşmeyen kampanyanın sokakta birleşmesi için seçim boyunca mücadele etti. Sosyal hareketler ve kampanyalar iki adayımızı bir çok kez bir araya getirmeyi başardı. KEG aktivistleri ise her iyi yakayı sokakta birleştirdi. Bunu artık hep birlikte yapmanın zamanı geldi.

Bir sol dalga yarattık. Birilerinin sorgulanamaz dediği, bir çoklarının uzak durmak istediği darbe karşıtı, ırkçılığı ve milliyetçiliği mahkum eden, eşcinsel, kadın ve azınlık haklarının savunulması gibi başlıklar toplumda karşılık buldu.

Artık mecliste bir sesimiz var. 1 ay 21 günlük kampanyayla 31 bin oyu bu fikirlerle kazandık. Bu deney Türkiye'de gerçek bir sol muhalefet için tek kalkış noktasıdır.



Baskın Oran ve Ufuk Uras kampanyalarının önünde bir mücadele fırsatı duruyor. 2009 yerel seçimleri, kimilerine göre 2008 Mart'ında gerçekleşecek, şimdiden kolları sıvımalıyız.

GÖRÜŞ

AKP'nin hangi "ilericiliği"?

"AKP'nin ilerici bir parti oluşunu nasıl iddia edebilirsiniz?" sorusu, bizlere, Baskın Oran'a, CHP karşıtlarına çok sorulur oldu.

Önce soruya kesin cevap verelim: AKP hiçbir anlamda "ilerici" değil; öyle olduğunu hiçbir zaman söylemedik; ne Baskın Oran, ne de kampanyasında yer alan herhangi bir kişi.

AKP, toplumsal alanda muhafazakâr, ekonomi alanında neoliberal bir partidir. Kurulduğu günden beri böyledir.

AKP, beş yıldır IMF ve TÜSİAD'ın talepleri doğrultusunda neoliberal ekonomik siyasetleri tıkr tıkr uygulayan, yani Türkiye egemen sınıfının 20 yıl boyunca arayıp da bulamadığı partidir. Ekonomik ve siyasi alanlarda bir önceki döneme kıyasla ciddi bir istikrar sağladığı için, egemen sınıfın desteğini sağlamıştır, adeta TÜSİAD'ın siyasi uzantısı gibi çalışan bir partidir.

Ama tartışma burada bitmez. "Madem ilerici değil, bizi ilgilendirmez!" diyemeyiz? "İlerici" değil, ama ne yaptığını, ne yapacağını, bizim ne yapmamız gerektiğini düşünmeyecek miyiz?

Bu parti, Diyarbakır'da başbakanın ağzından "Devlet de hata yapmıştır" dedi; Kıbrıs sorununda askerlerle itişti; Ermeni Konferansı'nın yapılmasına izin verdi; 301'in değiştirilmesini gündeme getirdi; Genelkurmay'a "Sen benim memurumsun" dedi. Nihayet, tüm aklı başında insanların 25 yıldır nefret ettiği 12 Eylül anayasasını değiştirme sürecini başlattı

Hayır, bütün bu olumlu adımlar yine de AKP'nin "ilerici" olduğu anlamına gelmez, "demokrat" olduğu anlamına gelmez. Evet, bütün bunları AKP ikircikli, yarım yamalak ve eksik bir biçimde yapıyor; en ufak bir bahane bulduğunda geri basıyor. Doğru. Ama belli ki bir şeyler oluyor. Bunu düşünmek ve anlamak, "Bunlar ilerici değil" diye kestirip atmamak gerek.

AKP eğer TÜSİAD partisiyse, attığı bu olumlu adımlarda şaşacak bir şey yok. Bunlar zaten TÜSİAD'ın yıllardır her raporunda savunduğu, talep ettiği şeyler. Egemen sınıfın gereksiz bulunduğu geriliklerden kurtulmak için istediği şeyler. Peki, TÜSİAD istiyor diye biz bunlara karşı mı çıkacağız? Elbette hayır. Aksine, hükümetin bunları daha kararlı bir şekilde uygulaması, askere karşı daha sağlam durması için kampanyalar yapacağız, örgütleneceğiz, daha da ileri gitmesi için basınç uygulamaya çalışacağız.

AKP, kazandığı çarpıcı oy ve desteği, en azından kısmen, bu olumlu adımları attığı için ve bu adımların atılmasını engellemek isteyenlere (asker, bürokrasi, CHP) karşı çıktığı için kazandı. Sosyalistlerin bu itişmede tarafsız kalması düşünülemez. İlerici-gerici gibi anlamsız tartışmalara girmek yerine, itişmede taraf olmak gerekir. Taraf olmak, AKP'yi desteklemek değildir; anayasa kampanyası yapmak, 301 kampanyası yapmak, azınlıkları desteklemektir.

Mevcut örgütlü sol, hem bunları yapmıyor, hem bunları yapanları "sol liberal" olmakla suçluyor, hem de "ne şeriat, ne darbe" sloganıyla en berbat ve anlamsız tarafsızlığı savunuyor.

BirGün gazetesi Ömer Laçiner'e sormuş: "Sol teorinin hegemonik gücünü artırmasının yolları salt kanaat önderliğiyle döşenebilir mi?" ("Sizler liberal aydınlarsınız, emekçileri takmıyorsunuz" diyor yani).

Cevabın altına üç kez imzama atarım:

"Sol varoşları kaybetti. İşçiler AKP'ye oy veriyor, DİSK'te seçim sandığı kursanız en çok oyu MHP alır; tüm bu veriler sizin varsayımlarınızla çelişiyor. Bunun için hayal kırıklığı içinde saldırarak insanlar arıyor; aydınlar da bu şekilde akla geliyor. Kanaat önderliği yetmiyor da, bu eksikliği gören örgütler niye doldurmuyor boşluğu?"

Roni Margulies

Kapitalizm ve eğitim

Can Irmak Özınanur

Hayatımızın en az 12 yılını öğrencilik yaparak geçiriyoruz, üniversiteye gidebilecek kadar şanslıysak bu rakam 16 yılı buluyor. Kendimizi yeni yeni tanımaya başladığımız yıllarda, hemen uniformalar ya da önlüklerle kendimizi bir okulun kapısında buluyoruz: "Türküm, doğrudum, çalışkanım". Henüz ilköğretimin sonuna gelmeden yarış başlıyor, ilk sosyalleşmeye başladığınız mekan, arkadaşlarınızla kıyasıya rekabete zorlandığınız bir yarış pisti haline geliyor.

Gerçek anlamda bir şeyler öğrenebilmek ise neredeyse imkansız çünkü yarışta öğrenmeye zamanınız yok, ezberlemek daha kolay, sistemin de işine böylesi geliyor zaten, tabii ezber yaparken Türklerin hiç bir savaştan yenilgiyle çıkmadığını, kahramanca savaştıklarını, en fazla "geri çekilmek zorunda kaldıklarını" da unutmamalısınız.

Bunları ezberleyip "fikri hür, vicdani hür" bir öğrenci olarak liseye geçtiğinizde ise üniversitelere girebilmek için yarış sertleşiyor, mali durumu elverenler ise ellerinde avuçlarında ne varsa der-shanelere veriyorlar.

Üniversiteye girince de iş bitmiyor, farklı şehirlere giden öğrencilerin barınma, sağlık, kitap gibi bir çok ihtiyacın giderleri yoksul ailelerin karşılayamayacağı kadar fazla. Parasız denilen, devlet üniversitelerinde bile harç ödemek zorundasınız, bunun yanında bir çok üniversitede uzun süredir kanunsuz bir şekilde olsa da bütün öğrencilerden katkı payı alınıyor. Kıt kanaat geçinip, bunları da karşılayabilirseniz "vatana hizmet etmeye hazır" bir işsiz ya da işçi oluyorsunuz. 16 yıllık öğrencilik, işçi sınıfından gelenler ve yoksullar için çoğunlukla böyle geçiyor.

Karl Marks, topluma egemen olan fikirlerin egemen sınıfın fikirleri olduğunu söylüyordu. Kuşkusuz eğitim, burjuvazinin fikirlerini egemen kılmak ve sistemin devamlılığını sağlamak açısından elinde bulundurduğu en önemli araçlardan bir tanesidir. İşte bu yüzden



her sabah tek tip kıyafetler içinde, henüz ne olduğunu anlayamayacak yaşta bayrak törenlerine katılırız, işte bu yüzden bize sürekli; yaşitlarımızla, arkadaşlarımızla, tüm dünyayla rekabet halinde olduğumuz öğretilir.

Eğitim işlevi

Kapitalizm içinde eğitimin bir diğer işlevi de gereken nitelikli iş gücünü üretmektir. Bu yüzden verilen eğitim, hayatın gerçeklerinden çok piyasanın gerçekleri ile uyum halindedir; egemen bir anlayış sürekli pompalanmakta ya da bir takım teknik bilgiler hiçbir toplumsal bağlam içine oturtulmadan verilmektedir. Bu şekilde herkesin sistem içindeki görevini sorgulamaksızın kabul etmesi hedeflenmektedir. Eğitimin, kapitalizm içindeki bütün ideolojik işlevine rağmen, her insanın en temel haklarından biri kabul edilmesi gerektiğini unutmamak gerekir.

Tabii kapitalizmin her alanda yarattığı eşitsizlik eğitimde de derin biçimde kendisini gösterir. Bir çok çocuk daha ilköğretim çağında çalışmaya başlamaktadır, parası olanlar özel okullarda farklı bir eğitime tabii tutulurken, parası buna yetmeyen ezici bir çoğunluk zor koşullarda öğrenim görmektedir. Bu eşitsizlikler, neoliberal politikalarla gitgide derinleşmektedir.

Eğitim-Sen'in "2007-2008 Öğrenim Yılı Başında Eğitimin Durumu" başlıklı raporuna göre okul öncesi, ilköğretim ve ortaöğretimde yaklaşık 5 milyon çocuk ve genç eğitim hakkında yararlanamamakta. Özel dersler, servis ücretleri ve etüdler sayılmadığında bile bir ailenin, öğrencinin eğitim-öğrenim hayatı boyunca yaptığı harcama 50 bin YTL'yi bulmakta.

Eğitime bütçeden ayrılan pay da neoliberal politikalarla gitgide azalmakta ve eğitim alanı, emekçilerin suratına inen bir tokat olan piyasanın "görünmez eli"ne terkedilmektedir. Tabii bu süreçte eğitim emekçilerinin de örgütsüzleşmesi sağlanmaya ve her tür demokratik, kamusal denetimden yoksun, "bırakınız yapınlar"cı bir eğitim sistemi hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Üniversiteler, neoliberal politikalarla etkilenen kurumların başında gelmektedir. Çoğunluğu işçi sınıfı ya da yoksul ailelerin çocuklarından oluşan üniversite öğrencileri de git gide piyasanın insafına terkediliyor. Bir çok ülkede ardarda öğrencilerin sosyal kazanımlarını biçmek isteyen yasalar geçirilmeye çalışılıyor. Türkiye'de öğrencilerin tek sağlık güvencesi olan medikolar kapatılmaya çalışılıyor. Bir çok öğrenci henüz okurken çalışmak zorunda kalıyor. Bu sistemde üniversite bitirenleri

de çok parlak bir gelecek beklemiyor, mezun olanların büyük bir kısmı ya devasa işsizler ordusuna katılıyor ya çok düşük ücretlerle ve güvencesiz çalışmaya mahkum oluyor, biraz daha şanslı olanlar ise nitelikli işgücü olarak, çoğunlukla beyaz yakalı işçi sınıfının bir parçası oluyor.

Öğrenciler hangi sınıfın üyesi?

Bütün bu koşullara rağmen, öğrencilerin de tıpkı işçi sınıfı gibi bir sınıf olduğu yanılığına düşmemek gerekir. Öğrenciler, üretim sürecinin herhangi bir parçası olmadıkları için bir sınıf sayılamazlar. Öğrencilerin, küçük burjuvazinin ya da işçi sınıfının bir parçası olduğu yönündeki bütün argümanlar saçmadır. Öğrencilerin büyük bir çoğunluğu, işçi sınıfı ailelerinden gelmesine, mezun oldukları zaman bu sınıfa mensup olacak olmalarına rağmen, orta ve üst sınıf ailelerden gelen bir çok öğrenci de mevcuttur ve bu öğrencilerin bir çoğu mezun olduklarında yeni orta sınıfın bir parçası olurlar. İngiliz Marksist Chris Harman'ın dediği gibi: "Öğrencilerin günlük deneyimi, işçi sınıfından gelenlerininki bile, sömürü değil, üretim sürecinde emek harcamak değil. Onların sorunu, her öğrencinin sınav denilen at yarış hakkındaki endişelenmesi ve bunun yarattığı yabancılaşma, anlamsız atomizasyon ve parçalanma."

Öğrenciler bir sınıf olmalarına rağmen, kitlesel mücadelelerin motor gücü olabildikleri ve bu mücadeleler içinde radikalleştikleri bir gerçektir. Son yıllarda Fransa, Yunanistan ve Şili'deki öğrenci hareketleri bunu gösterdi. Türkiye'de de savaş karşıtı hareket, ve neo-liberalizm karşıtı hareket içinde liseli ve üniversiteli gençler ağırlıkta. Dünyadaki küresel antikapitalist hareket genç bir hareket, gücünü buradan alıyor.

Yeni bir alternatif bu hareketin içinden çıkacaktır, eğer öğrencilerin dinamizmi, işçi sınıfına moral vererek harekete geçerse 1968'de olduğu gibi dünyayı değiştirme şansı doğacaktır.

İsrail'de yaşayan gençler nasıl Nazi oldu

"Nazi Eli" diyor ki: "Asla vazgeçmeyeceğim. Ben bir Nazi'ydim ve hepsini öldürüne dek yorulmadan Nazi olacağım... Büyükbabam yarı Yahudi bir öğlandı. Çocuk sahibi olmayacağım, böylece az da olsa Yahudi kanına sahip bir pislik doğmamış olacak." Bu ve buna benzer cümleler geçen haftadan beri gazetelerden eksik olmuyorlar. Ama herkes hayretler içinde. Sanırım şaşırtıcı olan, bu sefer ki Nazilerin İsrail'de yaşayan Yahudiler olmaları. Hani, "anasını-babasını kesti" manşetli üçüncü sayfa haberleri gibi.

Bu noktada, Yahudi Naziler'in nasıl varolduğunu anlamak için belki de kimlik tanımları üzerine bir kez daha düşünmek gerekiyor. Öncelikle, Yahudi diyerek, çerçevesi insanlık içinde alt bir küme oluşturan, diğerlerinden ayrılabilen bir grup oluşturduğunuz görmelisiniz. Bu mantık sizi dış çevreden, diğerlerinden koruyabilir, zayıf düşüğünüzde sizi kollayabilir, aç kaldığınızda size iş bulabilir. Ancak bazı karmaşık yan etkilerden de bahsetmek aynı derece kolaydır. Eğer fabrika sahibiyse, cemaatinden insanlara iş vermesi, bakkalsa cemaatinden olanın borç kredisini daha yüksek tutması, kan dökücüye irkinin düşmanlarına yönelmesi beklenir. Pozitif ya da negatif (çağın ruhuna göre) milliyetçilik bu mantıkla işler. "Bizi" kolla, "ötekinin" rekabetini savuştur...

Tabii durum biraz daha çetrefilli ve her zaman olduğu kadar sıradan. İrklar-milliyetler üzerine kurulu bir dünyanın vazgeçilmez parçası olan, "zinde kuvvetlerin" karşısını doğurması, üstelik işgalin çürüttüğü bir toplumda kaçınılmazdır. Çöken Sovyetler'den kaçan pek çok "Rus -(İsrail'de böyle tanımlanıyorlar)" için bu deneyim sarsıcı ve yıkıcıydı. Çoğu, İsrail şartlarının altında maaşlarla temizlik işlerinde, fedailikte ve işgal bölgesinde ön cephede çatışmaya zorlandılar. Gençleri, çetelerin vazgeçilmez üyeleri haline geldiler. 2003'te çocuk suçluların %14'ünün bu gençler (Rus) arasından çıktığı, dışlanmışlık ve ümitsizliği derinden yaşayan "ötekilerin" bir vatandaşlık bulmuş olmanın minnettarlığıyla hareket etmediği bir yerin ilginç yanı olmaması haberlerde bu kısmın görülmesini engellemiş olabilir mi? Ümit ederim öyledir.

Yediot Aharonot gazetesine konuşan bir öğretmen şöyle diyor: "Bu gençler muhtemelen hayal kırıklığı ve yoksulluğun öfkesiyle hareket ediyorlar." Sorunlu, örgütlü suça bulaşmış, edinemediğinden güce tapan, horlanan ve ümitsiz gençlerin cephelere sürülüp canavarlaştırıldığı her yerde yaşanan sıradan bir durum. Mekan ve zamana ait bilgileri, kim kime vurmuş bilgisine sarı attığımızda -neredeyse bildiğimiz, "bizden" bir hikaye. İrk-millet egemenliği üzerine kurulu sistemler birilerini dışlayarak varolur. Kendi ötekilerini yaratarak güç kazanırlar. Üstelik sürekliliği olan bir askeri "ihtiyaç" varsa toplumun en korktuğu, şiddetle sakındığı her şeyi gözünün önünde, "içeriden" görmesi bu sistemlerin cilvesidir. Manyaklar, sapıklar, faşistler her zaman olacak, onları yaratan, yaşama şansı veren, güçlendiren, haklı çıkaran bu sistem devam ettiği sürece daha çok şaşıracağız. (Bu yazı yazıldığında İsmail Türüt'ün ırkçı şarkısının haberleri henüz gazetelere düşmemişti. Yazının konuyla hiç bir şekilde bağlantısı bulunmamaktadır...) **Avi HALİGUA**

Sosyalizm hakkında daha fazla şey

Merhaba, gazetenizi ilgiyle okuyorum. Sosyalizm, dünyada sosyalistlerin katıldıkları mücadeleler ve deneyler hakkında daha çok makaleye yer vermeniz çok iyi olur. Mücadeleye katılan bir çok yeni insan gibi ben de geniş bir sosyalist bakış açısına ulaşmak istiyorum. Bu konuda okuma önerileri ve kitap tanıtlarına da gazeteniz sayfalarında yer verebilir misiniz?

Kadir Mutlu

Haksızlık o kadar çok yerde ki

Küresel ısınma, savaş ve ırkçılık gibi sorunları işliyorsunuz. Bence bir çok haksızlık yaşadığımız alanda, çalıştığımız işyerinde, yürüdüğümüz sokakta gerçekleşiyor, asıl mücadeleleri bu noktada vermek gerekiyor. Eğer aktivistler her gün yürüdükleri caddede belediyenin birilerini zengin etmek için iki hafta da bir kaldırım değiştirmesine karşı kampanya yapar, oranın sakınlarının imzasını toplar ve orada

eylem yaparsa bir sonuç olması mümkündür. Evet, kazanımlara ihtiyacımız var, ben büyük kazanımların küçük kazanımlardan geçtiğini düşünüyorum. **Saniye Hozatlı**

Görüşlerinizi ve haberlerinizi sosyalist işçi'ye yazın

Nükleer hakkında daha çok bilgi

AKP'nin enerji sorununa çözüm için nükleer santral yapma girişimi tam bir felaket. Ancak bir çok yalanla insanların akıllarını karıştırıyorlar. Nükleer "güvenlidir", "ucuzdur", "bak Avrupa nükleer kullanılıyor" lafları benim ilk aklıma gelirler. Gazeteniz bu konuda daha fazla bilimsel çalışmaya yer verirse, bilmemiz ve insanları ikna etmemiz daha kolay olur.

Aslı Maytan

Fransa'da sınıf savaşı:

Sarkozy ve sendikalar karşı karşıya

Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy ekonomik reform paketini açıkladı. Sarkozy'nin yeni-liberal kararları bir kez daha genel grev dalgasıyla karşılanabilir.

Sarkozy'nin reformları işçi sınıfına ağır bir saldırı anlamına geliyor. Yarım milyona yakın işçinin emeklilik hakları gözden geçiriliyor. Sarkozy, elektrik işçileri ya da makinistler gibi kamuda çalışan vasıflı işçilerin emeklilik haklarını kısıtlamak istiyor. İşçilere genellikle her türlü haktan yararlanmak şartıyla 53 yaşında emeklilik öneriyor.

Sarkozy 35 saatlik iş haftasını esnetmeyi planlıyor. Fransa'da herkesin çok çalışmasını salık veren vaazların sahibi çalışma saatlerini uzatmak istiyor.

1995'te Alain Juppe liderliğindeki hükümette aynı programı uygulamayı denemiş, ancak genel grevle karşılaşmıştı. Grev hareketi emeklilik haklarının korunmasını sağlamıştı. Grevlerin bir diğer talebi çalışma saatlerinin düşürülmesi oldu. Fransız işçi sınıfı bunu da kazandı.

1995'in sonbaharı aslında tüm dünyada işçiler için havanın döndüğünü simgeliyordu.

Fransız işçi sınıfı son yıllarda yeni-liberal AB anayasasının engellenmesi ve iş güvenesi yok eden CP yasasının durdurulması gibi iki önemli zafere imza attı. İşçilerin yanına, liseli ve üniversiteli öğrenciler, işsizler katıldı.

İçişleri bakanlığı dönemde göçmenlere karşı ırkçı uygulamaları savunan, vatandaşlık hakkını zorlaştıran Sarkozy banliyö ayaklanmasıyla karşılaştı. Sarkozy bir yandan emeklilik haklarını gasp etmek isterken diğer yandan göçmenlerden DNA testi istiyor.

Kendine güvenli ve kazanımlara sahip Fransız işçi hareketi bir kez daha bu saldırıyı püskürtmek göreviyle karşı karşıya.

Yunanistan:

Seçim bitti, kriz bitmedi

Karamanlis'in Yeni Demokrasi Partisi oyların yüzde 42'sini alarak ikinci defa hükümet kurma hakkını elde etti. Ancak Yunanistan'da egemen sınıfın krizi bitmedi.

Karamanlis hükümeti içine girdiği kriz sonucunda Ağustos ayında erken seçim ilan etti. Yeni Demokrasi'ye göre erken seçim nedeni ekonomi ve bütçe. Ancak asıl nedenin hükümetin sokakta karşı karşıya geldiği kriz olduğunu herkes biliyor.

Hükümet krizi parlamentodan kaynaklanmıyordu. Yeni Demokrasi'nin 300 milletvekillik parlamentoda 165 milletvekili vardı. Sorun sokaktaydı. Bu çoğunluğu ile hükümet parlamentodan istediği serbest pazar reformunu geçirebilmekteydiler. Ama sokakta grevler, gösteriler vardı. Limanlarda, hastanelerde, belediyelerde emekçiler direniyorlardı. Ancak en yaygın ve etkili direniş eğitim alanından geldi.

Yunanistan'da anayasa özel üniversite kurulmasına izin vermiyor, ama Yeni Demokrasi anayasayı değiştirmek istiyor. Anayasanın eskimiş olduğunu söylüyorlardı. Sosyal demokrat PASOK lideri de bu söyleme katıldı ve Yeni Demokrasiyi



Yaz ayları boyunca süren ve 62 kişinin ölümüne neden olan yangınlar Yeni Demokrasi ve PASOK'u vurdu

destekledi. PASOK lideri Papandreou eğitim konusunda hükümete destek vereceğini de söyledi. İki parti parlamentoda toplam milletvekili sayısının yüzde 60'ına sahipti. Yani yeterince gücü vardı.

Ama hükümet sokakta güçsüzdü. Özel üniversiteler planı sokakta büyük bir patlama yarattı. Zaten ücretlerinden dolayı kızgın olan öğretmenler greve çıktı. Ardından öğrenciler

üniversiteleri işgal etmeye başladı. Haftalarca on binlerce öğrenci her Perşembe Atina'nın merkezinde gösteri yapmaya başladı ve her hafta gösteri daha büyük oldu.

Sokaktaki hareketin büyüklüğü PASOK'un geri adım atmasını sağladı ve PASOK anayasa değişikliği oylamasına katılmadı.

Ancak hükümet hareketi bastırabilmek için herşeyi yaptı. Grevlere polis saldırdı ama öğrenciler

geri adım atmadı ve sonunda ilkokul öğretmenleri de greve çıktı. Okullar 6 hafta boyunca kapalı kaldı.

Bu hareketler içinde reformist sol çok etkisizdi. Üniversitelerde radikal solun küçük örgütlenmeleri ve politik olarak örgütlü olmayan öğrenciler hareketi yönlendirdiler.

Aynı şey öğretmen grevinde de yaşandı. 30 yıl sonra devrimci sol yeniden bir yığın hareketinin liderliğini kazandı.

Hükümet bu durumdan paniğe kapıldı. Greve çıkmak isteyen bütün işçilere alenice istedikleri herşey verilemeye başlandı. Bütün yeni "reform" planları iptal edildi. Artık herkes Karamanlis'in erken seçim ilan etmesini bekliyordu.

Yeni Demokrasi seçimleri kazandı, ama sonuçlar gene de çok parlak değil.

Her şeyden önce artık çoğunluğu 165'den 152'ye düştü. Yeni Demokrasi şimdi parlamento çoğunluğu için aşırı sağcı, ırkçı LAOS'a dayanmak zorunda ama bunu yapmak istemiyor. Çünkü Karamanlis uzun süredir Yeni Demokrasiyi merkez sağ bir parti olarak tanımlamaya çalışıyor.

Öte yandan artık PASOK'un desteğini de alamaz.

Solda durum

PASOK için seçim sonuçları bir felaketti. 1977'den beri hiç bu kadar az oy almamıştı: Yüzde 37. Şimdi partinin önde gelen isimleri Papadapulos'un istifasını ve partinin sağcı politikalarının terkinin istiyorlar.

Seçimlerin asıl galibi sol. Komünist Partisi (KKE) ve Synaspismos (SYN) birlikte 1989'dan beri en iyi sonuçlarını elde ettiler.

Geçen yılın yığın hareketi toplumun büyük bir kısmını sola çekti. Son yangınlara öfke duyan halka PASOK hiçbir yanıt veremeyince öfke daha sola kaydı.

Sola kayhan yığınlar şimdi parlamentodaki iki sol

partiden beklentilere sahip. Bu KKE ve SYN liderliği zorlu bir sınav olacak.

Seçimler sırasında her ikisi de çok radikal görünmeye çalışıyorlardı. Ne var ki bunların geçmişi tamamen farklı bir deney ortaya koyuyor. 1989'da "ülkeyi kurtarmak için" sağcılarla koalisyon kurmuşlardı. Ertesi yıl yapılan seçimlerde seçmenler bu ihaneti ağır bir biçimde cezalandırmıştı. Sonunda ikiye bölündüler. Bugüne kadar ne Komünist Partisi ne de Synaspismos özeleştirme yapmadılar, yani gene "ülkenin" çıkarları için Yeni Demokrasi ile ittifak yapmaya hazırlar.

Antikapitalist sol

Ne yazık ki devrimci sol seçimlerde iyi bir sonuç elde edemedi.

Temmuz ayında 4 devrimci sol örgüt (SEK: Sosyalist İşçi Partisi, ARAN: Sol Grup, OKDE: Sol Antikapitalist Koalisyon, Yunan Komünist Enternasyonal

Orgütü - resmi 4. Enternasyonal seksiyonu) yüzlerce politik örgüte sahip olmayan aktivistle birlikte güçlerini EN.ANTI.A adıyla (Antikapitalist Sol) olarak birleştirmeye karar verdi. EN.ANTI.A bütün büyük kentlerde isteyenin katıla-



bileceği toplantılar düzenlemeye başladı. Atina'daki toplantılara aralarında üniversite işgallerinden gelen çok sayıda öğrencinin de olduğu 1000 kişi katıldı.

Malesef bazı örgütlerin liderlikleri EN.ANTI.A'ya katılmak yerine ona karşı mücadeleye başladılar. Sonuç olarak örgütler arası tartışmalarla çok fazla zaman kaybedilmeye başlandı.

Karamanlis erken seçim-

leri ilan ettiğinde EN.ANTI.A sadece toplanmalarına katılan küçük bir azınlık tarafından biliniyordu. 4 hafta insanların EN.ANTI.A'yı tanımaları için yeterli değildi.

Seçimlerde EN.ANTI.A sadece 10.500 oy alabildi (0.15) Seçimlerde iyi bir fırsat kaçırıldı ama şimdi mücadele zamanı ve EN.ANTI.A kendisini kanıtlamak ve tanıtmak için yeni fırsatlara sahip olacak.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücade- lenin parçasıdır.

Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistdir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleştirilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır. Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşasına çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

sosyalist işçi'yi
internetten
takip
edebilirsiniz

DSİP'in
internet sitesi
dsip.org.tr
yenileniyor

Baro başkanı bile Türüt dostu

İrkçılara yargılayın!

MHP'li türkücü İsmail Türüt'ün "plan yapmayın plan" başlıklı şarkısında açıkça ırkçılık yapması ve Hrant Dink cinayetini savunması tepki topladı. Emniyet ırkçı şarkı ve video klipler hakkında soruşturma başlatırken, İHD, Mazlum-Der ve DurDe faşist Türüt hakkında suç duyurusunda bulundu.

Türüt olayı gösterdi ki ırkçılık bir suç olarak görülmedikçe sıradanlaşmaya ve gelişmeye devam edecek.

İsmail Türüt'de, rezil sözleri yazan "ozan" Arif adlı faşist de yaptıkları işi savunuyor. İlk klibin altından onlarca yeni klibin ortaya çıkması birilerinin bunun üzerinden kampanya yürüttüğünü gösteriyor.

Baro Başkanı'ndan Türüt'e destek

Bu rezil şarkıyı savunanlar da var. Biri İzmir Baro Başkanı Nevzat Erdemir, Erdemir'e göre Türüt adlı "sanatçı" iyi bir iş yapmış: "Yurtsever olmak ve yurtsever duyguları şarkıyla, şiirle, resimle, yazıyla ifade

etmek kutlanması gereken bir davranıştır. Türkiye'de bir süreden beri yurtsever olmak, ulusal değerleri savunmak, neredeyse aşağılanan bir davranış haline geldi. Düşünce ve kanaatleri şarkıyla, besteyle açıklama ve yayma özgürlüğü vardır."

Baro başkanı çekinmeden ırkçılığı ve cinayeti övüyor. Yurtseverliğin gerçek anlamını hepimize anlatıyor, ulusal değerleri savunmak adına Hrant Dink'ler öldürülebilir! İzmir Baro Başkanı görevde olduğu sürece bir avuç ırkçının dışındaki çoğunluğun ne hukuki ne kişisel ne de yaşama hakkı yok.

İrkçılığı teşhir et!

Siyasal rejimin özünde varolan, son birkaç yılda ise bir siyasal akım haline dönüşmeye çalışan ırkçılığı yok etmek uzun soluklu bir mücadeleyle mümkün.

Türkiye'de ırkçılık sıradan, ne ırkçı ırkçılık yaptığını kabul ediyor ne de milliyetçiliğin etkisi altındaki kitleler ırkçılığın bir insanlık suçu olduğunu görebiliyor.

Devlet zaten ırkçı güç odaklarını kolluyor, genelkurmay başkanı ne mutlu Türküm demeyenleri düşman ilan ederek en yetkin ağızdan ırkçı fikirleri pompalıyor.

İrkçılık büyük çoğunluğun gözünde bir insanlık suçu olarak mahkum edilmedikçe daha çok nefret çağrısını duyup, izleyeceğiz.

Büyük yığınların gözünde kafatasçılığı mahkum etmenin tek yolu yaygın teşhir kampanyalarıdır.

İrkçılığın kime ne kazandırdığını büyük çoğunluğa neler kaybettirdiklerini gösterebilmek, tarihte ırkçılığın işlediği suçları anımsatmak, ırkçı propaganda yapanların nasıl bir nefreti örgütlediklerini açıklamak, insanların ten rengi, dil, din ve milliyet farklılıkları ile sınıflandırmayacağını bir çok örnekle kanıtlamak gibi.

İrkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe, ırkçılığı izleme, hukuki mücadele yürütmenin yanı sıra teşhir etmek için de adımlar atacak.



301'i kaldırın kampanyası hazırlık toplantıları yapıldı

DurDe, ırkçı yasa maddesi 301'in kaldırılması için uzun süreli bir kampanya başlatıyor. 15 Eylül'de İstanbul'da gerçekleştirilen bir günlük hazırlık toplantılarında aktivistler nasıl bir kampanya yürütmek gerektiğini birlikte tartıştı.

3 bölümden oluşan etkinlikte, ilk gündem nasıl bir kampanya inşa edileceğiydi. Bu gündemde KEG, Küresel BAK, Meclise Ufuk Gerek, Sesimiz Baskın Olsun ve Barışarock kampanyalarından aktivistler deneyimlerini aktardılar.

İkinci bölüm ise Turgut Tahranlı ve Ergin Cimmen katıldığı "301 neden kaldırılmalı" paneliydi. Her iki konuşmacı da

etraflı bir şekilde 301. maddenin içeriği, anlamı ve itiraz noktalarını sundular.

Son bölümde ise bir çok DurDe aktivistinin söz aldığı bir forum yapıldı. Forumda faşist Türüt'ün Hrant'ın katillerini öven şarkısına karşı neler yapabileceğimiz, Baskın Oran ve İbrahim Kaboğlu hakkında Yargıtay'ın verdiği karara karşı kampanya yürütülmesi, 1 Ekim Hrant Dink duruşmasına hazırlık ve 301 kaldırın sokak stantları ele alındı.

15 Eylül toplantısının ardından DurDe sokağa çıkıyor. 301. maddeyi teşhir eden bir çok eylem ve etkinlik gerçekleştirmeyi planlıyor.

Çöp Sepeti

Ersin TEK

Küresel ısınmaya karşı bilimsel araştırmalar yarım yüzyıldan fazla bir geçmişe sahip. Mücadele ise esas olarak son bir kaç yıldır sokaklarda kendisini ifade ediyor. Son üç yıldır Türkiye'de de küresel ısınma, Küresel Eylem Grubu'nun kuruluş sürecini de kapsayan eylemler sayesinde önemli bir gündem maddesi haline geldi.

Küresel iklim değişikliği; tarımdan suya, hayvan çeşitliliğinden yer yüzünün fiziki yapısına, dünya üzerindeki yaşamı ilgilendiren her konuda değişimlere yol açtığından çok farklı sayılabilecek kesimlerden ortak bir tepki görüyor.

Öte yandan, fosil yakıtların küresel ısınmaya olan etkisi ve bu yakıtlar arasında petrolün birinci sırada yer alması ile Irak'ta yaşanan savaşın ve çok uluslu şirketlerin arasındaki bağ da çok açık. Dolayısıyla savaş ile küresel ısınma ikiz kardeş gibi görülüyor.

Bu iki konunun; savaş ile küresel ısınmanın bağını gören yalnızca başka bir dünya isteyenler değilmiş.

Genelkurmay da, savaş ile küresel ısınmanın bağını görenler arasında yer almış meğer! Radikal'den

öğrendiğimize göre, Genelkurmay Stratejik Araştırmalar ve Etüdler Merkezi (SAREM) Başkanlığı Ortadoğu Uzmanı Tank Yarbay Süleyman Özmen, Türkiye'nin küresel ısınma nedeniyle savaşmak zorunda kalacağını söylemiş.

Susması gereken yerde bikkik konuşan Genelkurmay Başkanlığı, küresel ısınma konusunda "fosil yakıtlardan vazgeçelim artık yahu, güneşimiz var mis gibi" dememiş elbette. Pay çıkarmış kendine, "küresel ısınma savaş nedeni olacak" demiş.

Merak etmesinler, küresel ısınmayı da durduracağız, savaşları da.

Baskın Oran'a ve İbrahim Kaboğlu'na dokunma!

Yargıtay, Prof Dr. Baskın Oran ve Prof. Dr. İbrahim Kaboğlu'nun "azınlık raporu"na ilişkin haklarında açılan davadan aldıkları beraat kararını bozdu. Gereke "halkı kin ve düşmanlığa tahrik" etmek.

Yargıtay bu kararıyla "Türklüğü aşağılama"yı suç sayan ırkçı yasa maddesi 301'i savunuyor.

Yargı, iki bilim insanına hapis yolunu gösterirken Hrant'ın katilleri, sağa sola bomba koyduklarını pişkince itiraf edenler, darbe çıkırtkanlığı yapıp 12 Eylül'ü savunanlara karşı herhangi bir işlem yapmamakta.

Türkiye'de yaşayan azınlıkların varlığını

dan söz etmek suçtur. Ancak azınlıklara karşı ırkçılık suç değildir. Yargıtay bu kararıyla açıkça ırkçılıktan yana tutum almaktadır.

Prof. Dr. Baskın Oran ve Prof. Dr. İbrahim Kaboğlu'nun yanındayız. Yargıtay'ın kararı yeni anayasa tartışmalarına bir müdahaledir. 301. madde yerinde durduğu sürece ırkçılık meşruluk zemini bulacak ve düşünce özgürlüğü boş bir laf olacaktır.

İrkçılıktan ve ayrımcılıktan arındırılmış, temel hak ve özgürlükleri koruma altına alan, azınlık haklarını teslim eden yeni bir anayasa toplumun büyük çoğunluğun onayıyla oluşturulmalıdır.



8 Aralık'ta Ankara'da

Nükleer santral yasasını durdurmak ve Türkiye'ye Kyoto Protokolü'nü imzalatmak için

KÜRESEL EYLEM GRUBU - KEG

